

De brieven en de Sabbat

Hebreeën 4: 1-13

Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd, de belofte van in Zijn rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van u schijne achtergebleven te zijn. Want ook ons is het Evangelie verkondigd, gelijk als hun; maar het woord der prediking deed hun geen nut, dewijl het niet met geloof gemengd was in degenen, die het gehoord hebben. Want wij, die geloofd hebben, gaan in de rust, gelijk Hij gezegd heeft: Zo heb Ik dan gezworen in Mijn toorn: Indien zij zullen ingaan in Mijn rust! hoewel Zijn werken van de grondlegging der wereld af al volbracht waren. Want Hij heeft ergens van den zevende dag aldus gesproken: En God heeft op den zevende dag van al Zijn werken gerust. En in deze plaats wederom: Indien zij in Mijn rust zullen ingaan. Dewijl dan blijft, dat sommigen in dezelve rust, ingaan, en degenen, dien het Evangelie eerst verkondigd was, niet ingegaan zijn vanwege de ongehoorzaamheid, Zo bepaalt Hij wederom een dag, namelijk heden, door David zeggende, zo langen tijd daarna (gelijkerwijs gezegd is): Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet. Want indien Jozua hen in de rust gebracht had, zo had Hij daarna niet gesproken van een anderen dag. Er blijft dan een rust voor het volk Gods. Want die ingegaan is in zijn rust, heeft ook zelf van zijn werken gerust, gelijk God van de Zijne. Laat ons dan ons benaastigen, om in die rust in te gaan; opdat niet iemand in hetzelfde voorbeeld der ongelovigheid valle. Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en de overleggingen des harten. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem; maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen Desgenen, meet Welken wij te doen hebben.

Hier legt Paulus duidelijk een verband tussen de wekelijkse sabbatsrust en de Goddelijke rust, die wij in de eeuwigheid zullen ervaren. Maar het gaat hier ook om de gehoorzaamheid aan Gods wet, waardoor wij die rust nu al kunnen ervaren. Wie wekelijks de tijd neemt om op de door God ingestelde rustdag zich bezig te houden met het offer van Christus en de daardoor opengestelde weg naar het eeuwig Jeruzalem, zal nu al die grote rust ervaren.